

निर्मग्धा

यथा शिशुयुवहः । शिशुर्ना खेच्छाविशेषः ।
आखटि इति ख्यातः । इति केषित् । इति
यहशब्दटीकायां भरतः ॥

निर्मग्धं, क्ली, (निर् + बर्ह + भावे ल्युट् ।)
निवर्हणम् । मारणम् । इत्यमरटीकायां नील-
कण्ठः ॥

निर्मटः, त्रि, (निर् + भट् + अच् ।) टट् । इति
त्रिकाण्शेषः ॥

निर्मयः, त्रि, (निर्गतं भयं यस्य यस्याहा ।) भय-
रहितः । तत्पर्यायः । अजानेयः २ । इति
त्रिकाण्शेषः ॥ (यथा, हरिवंशे । २३ । ११ ।
“रजकः स तु तौ प्राह युवां कस्य वनेचरौ ।
राज्ञो वासांसि यौ मौष्ठाद्याचिरे निर्भया-
दुभौ ॥”
पुं, रौच्यमनुपपत्ते । यथा, हरिवंशे । ७ । २३ ।
“सुनेत्रः चक्षुरद्विच सुतपा निर्भयो दृष्टः ।
रौच्यस्यैते मनोः पुत्रा अन्तरे तु त्रयोदशे ॥”
निर्मरं, क्ली, (निःशेषेण भरो भरणं यत्र ।)
अतिशयः । (यथा, गीतगोविन्दे । १ । ४६ ।
“रासोत्सासभरेण विभमभ्यतामभोरवामभ्रुवा
मभ्यर्णे धरिरभ्य निर्भरसुरः प्रेमान्धया राधया ।
साधु तदहनं सुधाभयमिति याह्व्य गीतस्तुति-
याजादुद्धतचुम्बितः क्षितमनोहारी हरिः
पातु वः ॥”
तदति, त्रि । इत्यमरः । ३ । ४ । २२ । (यथा,
भागवते । ६ । १८ । २० ।
“तं वीरमाहौशनधी प्रेमनिर्भरया गिरा ॥”
निर्मर्त्तुं, क्ली, (निवर्ता भर्तुं सनम् । निर् + भर्त् +
+ ल्युट् ।) खलीकारः । अलक्षकम् । इति
मेदिनी । ने, १८६ । भर्त्सनञ्च ॥ (यथा,
महाभारते । ३ । ३०४ । ५ ।
“निर्मर्त्तुं वनापवादे च तथैवाप्रियया गिरा ।
ब्राह्मणस्य पृथा राजन् । न चकाराप्रियन्तदा ॥”
निर्मर्त्तुं, त्रि, (निर् + भर्त् + क्त ।) कृत-
निर्मर्त्तुं सनः । तत्पर्यायः । निन्दितः २ धिक्कृतः ३
अपध्वस्तः ४ । इति ञटाधरः ॥ (यथा,
कुमारसम्भवे । ३ । ५३ ।
“अशोकनिर्मर्त्तुं सितपद्मरागम् ॥”
निर्भाग्यः, त्रि, (निहृष्टं भाग्यं यस्य ।) भाग्य-
रहितः । यथा, “मृदाष्णापटुनिर्भाग्या मन्दाः
स्युः ॥” इत्यमरः । ३ । ३ । १४ ।
निर्मदः, पुं, (निर्गतो मदी हानवारि गर्भो वा
यसात् ।) कालवशाद्निर्गलितमदहृत्की । तत्-
पर्यायः । उदान्तः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ३६ ॥
मदग्न्ये, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । ३ ।
६६ । ६६ ।
“ततः संवत्सरेऽतीते हृतौजसमवस्थितम् ।
निर्मदं दुःखितं दृष्ट्वा पितरो राममङ्गवन् ॥”
निर्मग्धा, क्ली, (निर्गतं मध्यं यस्याः । ग्न्यमथ-
त्वादेवास्यास्तपालम् ।) नलिका । इति भाव-
प्रकाशः ॥ (नलिकाशब्देऽस्या विवृतिविशेषो
ज्ञातयः ॥)

निर्माख्यं

निर्मन्त्रादाह, क्ली, (निर्मन्त्रा यश्चार्थं चर्षणीयं
दाह ।) अरविः । यत्रे अयुत्यापनार्थं चर्षणीय-
काहम् । इत्यमरः । २ । ७ । १६ ॥

निर्मलं, क्ली, (निर्गतं मलमस्मात् ।) निर्माख्यम् ।
अधकम् । त्रि, मलहीने । इति मेदिनी । ये,
१०२ ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ६५ । ४ ।
“निर्मलखादुसलिलं मनोहारि सुश्रीतलम् ॥”
निष्यापे । यथा, मनुः । ८ । ३१८ ।
“राजनिर्हृतदक्षास्तु कृत्वा पापानि मानवाः ।
निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तःसुकृतिनो यथा ॥”
यथा, देवीभागवते । १ । १८ । ३७ ।
“मनस्तु सुखदुःखानां महतां कारणं द्विज ! ।
जाते तु निर्मले ह्यस्मिन् सर्वं भवति निर्मलम् ॥”
निर्मलोपलः, पुं, (निर्मलः विशुद्धः उपलः ।)
स्फटिकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

निर्माणं, क्ली, (निर्मायते इति । निर् + मा
ल्युट् ।) निर्मितः । (यथा, भागवते । २ ।
५ । ३२ ।
“यदैतेऽसङ्गता भावा भूतेन्द्रियमनोगुणाः ।
यदायतननिर्माणे न श्रेष्ठं चञ्चितम् ॥”
वारः । समञ्जसम् । इति मेदिनी । ये, ५८ ॥

निर्माणं, क्ली, (निर् + मल + यत् ।) देवी-
च्छिद्रयम् । देवखल्वनिवृत्तिविशेषं देवदत्तं
वस्तु । यथा,—
“अस्माकं विसर्जनाद्दृश्यं नैवेद्यं सर्वमुच्यते ।
विसर्जिते जगन्नाथे निर्माणं भवति चञ्चलम् ॥”
इति गरुडपुराणम् ॥ * ॥
तस्य स्थापनं क्षेपणञ्च यथा । “रेशान्यां मण्डलं
हत्वा निर्माणशेषं दद्यादिति । वैष्णवे तु ॐ
विश्वक्सेनाय नमः । शक्तौ तु ॐ शैलिकायै
नमः । शिवे ॐ चण्डेश्वराय नमः । सूर्ये ॐ
तेजस्यकाय नमः । गणेशे ॐ उच्छिद्रयगेशाय
नमः । कालिकादेौ ॐ उच्छिद्रयचण्डालिन्यै
नमः । तथा च विद्यानन्दनिबन्धे ।
‘सूर्यं गणपतायुपे शान्ते शैवेऽथ वैष्णवे ।
तेजस्यकस्योच्छिद्रयोऽनुच्छिद्रपूर्विकाम् ॥
चाण्डालीं शैविकां चण्डं विश्वक्सेनं क्रमाद्-
यजेत् ॥’

सोऽनो गणेशः ।
‘हृदये च बहिर्देवीं समर्थं विधिवत्ततः ।
निर्माणञ्च सुचौ देशे नैवेद्यं भक्षयेत् सुधीः ॥’
तन्नाम्नरे ।
निर्माणं शिरसा धार्यं सर्वाङ्गे चाशुलेपनम् ।
नैवेद्यञ्चोपसृज्यते दत्त्वा तद्गुणशालिने ॥”
इति तन्त्रसारः ॥ * ॥
“उदके तरुच्छे वा निर्माणं तत्र संयजेत् ॥”
इति कालिकापुराणे ५५ अध्यायः ॥

निर्माणकालो यथा,—
“मयि सुक्तासुवर्णानां देवदत्तानि यानि च ।
न निर्माणं द्वादशशब्दं तादृशपात्रं तथैव च ॥
प्रटीं प्राटीं च षण्णालं नैवेद्यं दत्तमात्रतः ।
मोदकं लक्ष्मणैव यामार्हेन महेश्वरि ! ॥

निर्मितं

पट्टवस्त्रं त्रिमासञ्च यज्ञसूत्रमन्त्रैः स्मृतम्
यावद्गन् भवेदुद्यं परमात्मन्तथैव च ॥”
इत्येकादशीतस्त्रि योगिनीतन्त्रम् ॥

शिवनिर्माणं विशेषो यथा, स्कान्दे ।
“निर्माणं यो हि मे भक्त्वा शिरसा धारयिष्यति ।
अनुचिर्भित्तमर्थादो नरः पापसमाश्रितः ।
नरके पच्यते घोरे तिर्यग्योनौ च जायते ॥
ब्रह्माहापि युचिर्भला निर्माणं यस्तु धारयेत् ।
तस्य पापं महच्छीघ्रं नाशयिष्ये महाव्रते ॥
युचिः स्नानादिनेति शेषः । एवञ्च सूत्रा
रुद्रस्य निर्माणं सवासा आहुतः युचिरिति
कालिकापुराणं अनुचिविषयम् ॥ अनुपनीत-
विषयमिति श्रीदत्तः । ब्रह्मपथपरिशिष्टम् ।
अयान् शिवनैवेद्यं पत्रं पुष्पं फलं जलम् ।
शालग्रामशिलासंश्रांतं सर्वं याति पवित्रताम् ॥”
इति तिथितन्त्रम् ॥

तस्य उत्तारणकालो यथा,—
अथ निर्माणोत्तारणम् । अत्रिस्तुतौ ।
“प्रातःकाले सदा कुन्दाभिर्निर्माणोत्तारणं बुधः ।
दृषिताः पश्चो बह्वाः कथंका च रजसला ॥
देवता च सनिर्माख्या हन्ति पुण्यं पुराकृतम् ॥
नारसिंहे श्रीयमोक्तौ ।
देवमाख्यापनयनं देवागारे समूहानम् ।
स्नापनं सर्वदेवानां गोशदानसमं स्मृतम् ॥
नारदपञ्चरात्रे ।
यः प्रातरुत्याय विधाय निर्भं
निर्माणमोशस्य निराकरोति ।
न तस्य दुःखं न दरिद्रता च
नाकालमृत्युर्न च रोगमात्रम् ॥
अरुणोदयवेणार्या निर्माणं श्रुत्यां व्रजेत् ।
प्रातस्तु स्थान्महाश्रुत्यं घटिकामात्रयोगतः ॥
अतिश्रुत्यं विजानीयात्ततो वज्रप्रहारवत् ।
अरुणोदयवेणार्यां श्रुत्यं तत् समते हरिः ॥
घटिकायामतिक्रान्तां सुदं प्रातकमावहेत् ।
सुहूर्त्तं समतिक्रान्ते पूर्णं पातकमुच्यते ॥
अतिपातकमेव स्यात् घटिकानां चतुष्टये ।
सुहूर्त्तं त्रितये पूर्णं महापातकमुच्यते ॥
ततः परं ब्रह्मवधो महापातकपञ्चकम् ।
प्रहरे पूर्णतां याते प्रायश्चित्तं ततो न हि ॥
निर्माणस्य विवर्णे तु प्रायश्चित्तमथोच्यते ।
अतिक्रान्ते सुहूर्त्तार्हे सहासं जपमाचरेत् ॥
पूर्णं सुहूर्त्तं सञ्जाते सहासं सार्हसुच्यते ॥
सहासद्वितयं क्रुष्यात् घटिकानां चतुष्टये ।
सुहूर्त्तं त्रितयेऽतीते अयुतं जपमाचरेत् ॥
प्रहरे पूर्णतां याते पुरश्चरणमुच्यते ।
प्रहरे समतिक्रान्ते प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥”
इति श्रीहरिभक्तिविलासे ३ विलासः ॥

निर्माख्या, क्ली, (निर्माख्यते इति । निर् + मञ् +
यत् । ततश्चाप ।) पृष्ठा । इति शब्दरत्नावली ॥

निर्मितं, त्रि, (निर् + मा + क्तः ।) कृतनिर्मा-
णम् । गठितम् । रचितम् । यथा, सिद्धान्त-
सुक्तावल्याम् ।